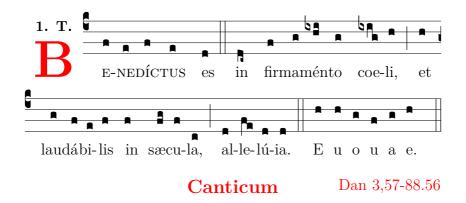
CANTICA VETERIS TESTAMENTI

Omnis creatura laudet Dominum Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius. (Ap 19,5)

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino; * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *

benedícat omnis virtus Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; * benedícite, omnes venti, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino; * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino; * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; * benedícite, universa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *

benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino; * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedicat Israel Dómino; * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino; * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino; * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; * laudáte et superexaltate eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; * et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sæcula.

Canticum

1 Chr 29,10-13

Soli Deo honor et gloria Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi. (Eph 1,3)

Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificentia et potentia, * glória, splendor atque maiestas.

Cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt, tuum Dómine, regnum, *

et tu eleváris ut caput super ómnia.

De te sunt divítiæ et glória, * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia, * in manu tua est magnificáre et firmáre ómnia.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi * et laudámus nomen tuum ínclitum.

vestris. E u o u a e.

Canticum

Tob 13,1-10

Deus castigans et salvans

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos. (1 Petr 1,3)

Benedíctus Deus vivens in ævum, † et regnum illíus, * quia ipse flagéllat et miserétur,

dedúcit usque ad ínferos deórsum † et redúcit a perditióne maiestáte sua * et non est qui effúgiat manum eius.

Confitémini illi, fílii Israel, coram natiónibus, † quia ipse dispérsit vos in illis * et ibi osténdit maiestátem suam.

Et exaltáte illum coram omni vivénte, † quóniam Dóminus noster, et ipse est pater noster *

et ipse est Deus noster in ómnia sæcula.

Flagellábit vos ob iniquitátes vestras * et ómnium miserébitur vestrum

et cólliget vos ab ómnibus natiónibus, * ubicúmque dispérsi fuéritis.

Cum convérsi fuéritis ad illum † in toto corde vestro et in tota ánima vestra, * ut faciátis coram illo veritátem,

tunc revertétur ad vos * et non abscóndet a vobis fáciem suam ámplius.

Et nunc aspícite quæ fecit vobíscum * et confitémini illi in toto ore vestro.

Benedícite Dóminum iustítiæ * et exaltáte regem sæculórum.

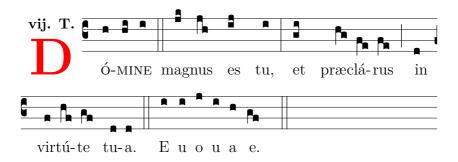
Ego in terra captivitátis meæ confíteor illi * et osténdo virtútem et maiestátem eius genti peccatórum.

Convertímini, peccatóres, † et fácite iustítiam coram illo. *

Quis scit, si velit vos et fáciat vobis misericórdiam?

Ego et ánima mea regi cæli lætatiónes dícimus, * et ánima mea lætábitur ómnibus diébus vitæ suæ.

Benedícite Dóminum, omnes elécti, † et omnes laudáte maiestátem illíus. * Agite dies lætítiæ et confitémini illi.

Canticum Iudt 16,2-3.13-16

Dominus, creator mundi, populum suum protegit

Cantabant canticum novum. (Ap 5,9)

Incípite Deo meo in týmpanis, * cantáte Dómino meo in cýmbalis,

modulámini illi psalmum novum, * exaltáte et invocáte nomen ipsíus.

Tu es Deus cónterens bella, † qui ponis castra in médio pópuli tui, * ut erípias me de manu persequéntium me.

Cantábo Deo meo hymnum novum: † Dómine, magnus es tu et clarus, * mirábilis in virtúte et insuperábilis.

Tibi sérviat omnis creatúra tua, * quóniam dixísti, et facta sunt,

misísti spíritum tuum, et ædificáta sunt, * et non est qui resístat voci tuæ.

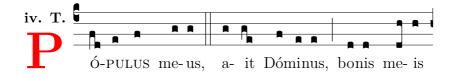
Montes enim a fundaméntis agitabúntur cum aquis, * petræ autem a fácie tua tamquam cera liquéscent.

Illis autem qui timent te * propítius adhuc eris.

Quóniam pusíllum omne sacrum ad odórem suavitátis, *

et mínimus omnis adeps in holocáustum tibi.

Qui autem timet Dóminum * magnus apud eum semper.

ad-implé-bi-tur. E u o u a e.

Canticum

Ier 31,10-14

Populi liberati felicitas Iesus moriturus erat... ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum. (Io 11,51-52)

Audíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite: "Qui dispérsit Israel, congregábit eum,

et custódiet eum sicut pastor gregem suum."

Redémit enim Dóminus Iacob, * et liberávit eum de manu potentióris,

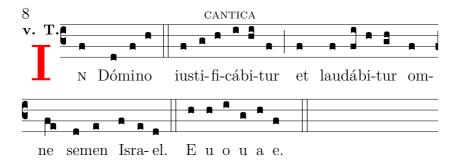
et vénient et laudábunt in monte Sion, * et cónfluent ad bona Dómini

super fruménto et vino et óleo * et fetu pécorum et armentórum,

erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * iúvenes et senes simul;

et convértam luctum eórum in gáudium * et consolábor eos et lætificábo a dolóre suo et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine, * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Canticum

Is 45,15-26

Omnes gentes convertantur ad Dominum In nomine Iesu omne genu flectatur. (Phil 2,10)

Vere tu es Deus abscónditus, * Deus Israel salvátor.

Confúsi sunt et erubuérunt omnes, * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres idolórum.

Israel salvátus est in Dómino salúte ætérna; * non confundémini et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus, † qui creávit cælos, ipse Deus, * qui formávit terram et fecit eam, ipse fundávit eam;

non ut vácua esset creávit eam, † ut habitarétur formávit eam: * "Ego Dóminus et non est álius;

non in abscóndito locútus sum * in loco terræ tenebróso,

non dixi sémini Iacob: † ,Frustra quérite me.' *

Ego Dóminus loquens iustítiam, annúntians recta."

Congregámini et veníte, et accédite simul, * qui salváti estis ex géntibus.

Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ * et rogant deum non salvántem.

Annuntiáte et veníte et consiliámini simul. † Quis audítum fecit hoc ab inítio, * ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus, † et non est ultra Deus absque me? * Deus iustus et salvans non est præter me.

Convertímini ad me et salvi éritis, omnes fines terræ, *

quia ego Deus et non est álius.

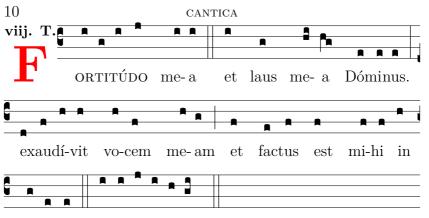
In memetípso iurávi: † Egréssa est de ore meo iustítia, * verbum quod non revertétur;

quia mihi curvábitur omne genu, * et iurábit omnis lingua."

"Tantum in Dómino" dicent "sunt iustítiæ et robur." *

Ad eum vénient et confundéntur omnes qui repúgnant ei:

in Dómino iustificábitur et laudábitur * omne semen Israel.

sa-lú-tem. E u o u a e.

Canticum Ex 15,1-4.8-13.17-18

Hymnus victoriæ post transitum maris Rubri $Qui\ vicerunt\ bestiam,\ cantabant\ canticum\ Moysi,\ servi\ Dei.\ (cf.\ Ap\ 15,2-3)$

Cantémus Dómino: † glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem deiécit in mare.

Fortitúdo mea et robur meum Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum; * Deus patris mei, et exaltábo eum!

Dóminus quasi vir pugnátor; †
Iahveh nomen eius! *
Currus pharaónis et exércitum eius proiécit in mare.

Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ; † stetit ut agger unda fluens, * coagulátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: "Pérsequar, comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea!"

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare; * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in diis, Dómine? * Quis símilis tui, magníficus in sanctitáte,

terríbilis atque laudábilis, faciens mirabília? * Extendísti manum tuam, devorávit eos terra.

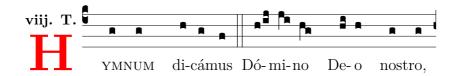
Dux fuísti in misericórdia tua * pópulo, quem redemísti,

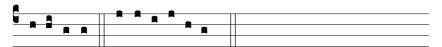
et portásti eum in fortitúdine tua * ad habitáculum sanctum tuum.

Introdúces eos et plantábis in monte hereditátis tuæ, *

firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine, sanctuário, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit in ætérnum et ultra!

alle-lú-ia. E u o u a e.

Canticum

Dan 3.52-57

Omnis creatura laudet Dominum Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius. (Ap 19,5)

Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, * et laudábilis et superexaltátus in sæcula;

et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum, * et superlaudábile et superexaltátum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ, * et superlaudábilis et supergloriósus in sæcula.

Benedíctus es in throno regni tui, * et superlaudábilis et superexaltátus in sæcula.

Benedíctus es, qui intuéris abýssos † sedens super chérubim, * et laudábilis et superexaltátus in sæcula.

Benedíctus es in firmaménto cæli, * et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

ó-num tu- á-rum. E u o u a e.

Canticum

Sir 36,1-7.13-16

Supplicatio pro sancta civitate Ierusalem

Hæc est vita æterna, ut cognoscant te, solum Deum verum, et

quem misisti Iesum Christum. (Io 17,3)

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum.

et immítte timórem tuum super gentes, * quæ non exquisiérunt te,

ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, *

sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis.

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Innova signa et ítera mirabília, * glorífica manum et firma brácchium dextrum.

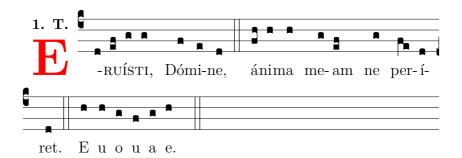
Cóngrega omnes tribus Iacob; * et hereditábis eos sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum, *

et Israel, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, * Ierúsalem, loco requiéi tuæ.

Reple Sion maiestáte tua * et glória tua templum tuum.

Canticum

Is 38,10-14.17-20

Moribundi angores, sanati lætitia Ego sum vivus et fui mortuus . . . et habeo claves mortis. (Ap 1,17-18)

Ego dixi: In dimídio diérum meórum † vadam ad portas ínferi; * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium, †
non aspíciam hóminem ultra *
inter habitatóres orbis.

Habitáculum meum ablátum est et abdúctum longe a me * quasi tabernáculum pastórum;

convólvit sicut textor vitam meam; †

de stámine succídit me; * de mane usque ad vésperam confecísti me.

Prostrátus sum usque ad mane, † quasi leo sic cónterit ómnia ossa mea; * de mane usque ad vésperam confecísti me.

Sicut pullus hirúndinis sic mussitábo, * meditábor ut colúmba;

attenuáti sunt óculi mei * suspiciéntes in excélsum.

Tu autem eruísti ánimam meam a fóvea consumptiónis, *

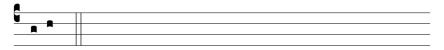
proiecísti enim post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi † neque mors laudábit te, * non exspectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, † sicut et ego hódie; * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, †
et ad sonum cítharæ cantábimus cunctis diébus vitæ
nostræ *
in domo Dómini.

a e.

Canticum

Sam 2,1-10

Humilium exsultatio in Deo Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles; esurientes implevit bonis. (Lc 1,52-53)

Exsultávit cor meum in Dómino, * exaltátum est cornu meum in Deo meo;

dilatátum est os meum super inimícos meos, * quóniam lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus ut est Dóminus; † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia * gloriántes.

Recédant supérba de ore vestro, † quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ab eo ponderántur actiónes.

Arcus fórtium confráctus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Saturáti prius pro pane se locavérunt, * et famélici non eguérunt ámplius.

Stérilis péperit plúrimos, * et quæ multos habébat fílios emárcuit.

Dóminus mortificat et vivificat, * dedúcit ad inférnum et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat;

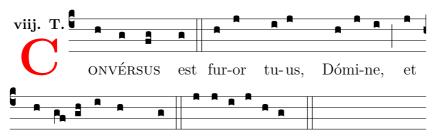
súscitat de púlvere egénum *
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus, *
et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit † et ímpii in ténebris conticéscent, * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminus cónteret adversários suos; * super ipsos in cælis tonábit.

Dóminus iudicábit fines terræ † et dabit impérium regi suo * et sublimábit cornu christi sui.

conso-lá-tus est me. E u o u a e.

Canticum

Is 12,1-6

Populi redempti exsultatio Si quis sitit, veniat ad me et bibat. (Io 7,37)

Confitébor tibi, Dómine, quóniam cum irátus eras mihi, *

convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salútis meæ; * fiduciáliter agam et non timébo,

quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Et hauriétis aquas in gáudio * de fóntibus salútis;

et dicétis in die illa: *

"Confitémini Dómino et invocáte nomen eius, notas fácite in pópulis adinventiónes eius; * mementóte quóniam excélsum est nomen eius.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, * notum sit hoc in universa terra.

Exsúlta et lauda, quæ hábitas in Sion, * quia magnus in médio tui Sanctus Israel."

do u a e.

Canticum Hab 3,2-4.13a.15-19

Deus apparet ad iudicandum

Levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra. (Lc 21,28)

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui, Dómine, opus tuum.

In médio annórum vivífica illud, † in médio annórum notum fácies, * cum irátus fúeris misericórdiæ recordáberis.

Deus a Theman véniet, * et Sanctus de monte Pharan.

Operit cælos glória eius, * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit, † rádii ex mánibus eius: * ibi abscóndita est fortitúdo eius.

Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum christo tuo.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi et conturbátus est venter meus, * ad vocem contremuérunt lábia mea.

Ingréditur putrédo in óssibus meis, * et subter me vacíllant gressus mei.

Conquiéscam in die tribulationis, * ut ascéndat super populum qui invádit nos.

Ficus enim non florébit, * et non erit fructus in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * et arva non áfferent cibum.

Abscíssum est de ovíli pecus, *

et non est arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * et exsultábo in Deo salvatóre meo.

Dóminus Deus fortitúdo mea, † et ponet pedes meos quasi cervórum * et super excélsa mea dedúcet me.

u a e.

Canticum

Deut 32,1-12

Dei beneficia in populum Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas. (Mt 23,37)

Audíte, cæli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Stillet ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

quasi imber super herbam * et quasi stillæ super grámina;

quia nomen Dómini invocábo, * date magnificéntiam Deo nostro.

Petra, perfécta sunt ópera eius, * quia omnes viæ eius iustítia:

Deus fidélis et absque ulla iniquitáte, * iustus et rectus.

Peccavérunt ei, et non fílii eius in sórdibus suis, * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine rédditis Dómino, * pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus qui possédit te, * ipse fecit et stabilívit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas;

intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi, * maióres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat fílios Adam;

constítuit términos populórum * iuxta númerum filiórum Israel;

pars autem Dómini pópulus eius, * Iacob funículus hereditátis eius.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris et ululátu solitúdinis;

circúmdedit eum et atténdit, * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

expándit alas suas et assúmit eum, * atque portat super pennas suas.

Dóminus solus dux eius fuit; *

et non erat cum eo deus aliénus.

Canticum I

Is 33, 2-10

Oratio fiduciæ in miseria In Christo sunt omnes thesauri sapientiæ et scientiæ absconditi. (Col 2, 3)

Dómine, miserére nostri, *
te enim exspectávimus;
 esto bráchium nostrum in mane *
 et salus nostra in témpore tribulatiónis.
A voce fragóris fugérunt pópuli, *
ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.
 Et congregabúntur spólia, sicut collígitur bruchus;

sicut discúrrunt locústæ, ad ea discúrritur. Sublímis est Dóminus, quóniam hábitat in excélso; * implet Sion iudício et iustítia.

Et erit fírmitas in tempóribus tuis; † divítiæ salútis sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus eius.

Ecce præcónes clamábunt foris, * ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, *
cessávit tránsiens per sémitam;
írritum fecit pactum, *
reiécit testes, non reputávit hómines.
Luget et elanguéscit terra, *
confúsus est Líbanus et obsórduit,

et factus est Saron sicut desértum, *
et exaruérunt Basan et Carmélus.
«Nunc consúrgam, dicit Dóminus, *
nunc exaltábor, nunc sublevábor.»

Canticum II

Is 33, 13-16

Deus iudicabit in iustitia Vobis est repromissio et filiis vestris et omnibus, qui longe sunt. (Act 2, 39)

> Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor ímpios. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * Quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in iustítiis * et lóquitur æquitátes, qui réicit lucra ex rapínis * et éxcutit manus suas, ne múnera accípiat, qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos, ne vídeat malum: iste in excélsis habitábit. * muniménta saxórum refúgium eius; panis ei datus est, * aquæ eius fidéles sunt.

Canticum III

Sir 36, 14-19

Oratio pro populo Dei Hæc est vita æterna, ut cognoscant te, solum Deum verum et, quem misisti, Iesum Christum. (Io 17, 3)

Miserére plebi tuæ,

super quam invocátum est nomen tuum, * et Israel, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, * Ierúsalem, loco requiéi tuæ.

Reple Sion maiestáte tua * et glória tua templum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, *

et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur.

Et exáudi oratiónes servórum tuórum, † secúndum beneplácitum super pópulo tuo, * et dírige nos in viam iustítiæ, et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus sæculórum.

CANTICA NOVI TESTAMENTI

Canticum

Phil 2,6-11

De Christo, servo Dei

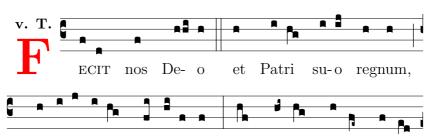
Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo,
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens
†
in similitúdinem hóminum factus *
et hábitu invéntus ut homo.

Humiliávit semetípsum † factus obóediens usque ad mortem, * mortem autem crucis.

Propter quod et Deus exaltávit illum † et donávit illi nomen, * quod est super omne nomen,

ut in nómine Iesu omne genu flectátur * cæléstium, terréstrium et infernórum,

et omnis lingua confiteátur * quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

primogé-ni-tus mortu-ó-rum, et Princeps regum terræ,

alle-lú-ia. E u o u a e.

Canticum

cf. Ap 19,1-7

De nuptiis Agni

Allelúia.

Salus, et glória, et virtus Deo nostro est: * quia vera et iusta iudícia sunt eius.

Allelúia.

Laudem dícite Deo nostro, omnes servi eius, * et qui timétis eum, pusílli et magni.

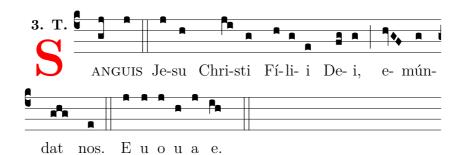
Allelúia.

Quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens, *

gaudeámus et exsultémus et demus glóriam ei.

Allelúia.

Quia venérunt núptiæ Agni, * et uxor eius præparávit se.

Canticum

Eph 1,3-10

De Deo salvatore

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *

qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cæléstibus in Christo;

sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, \dagger

ut essémus sancti et immaculáti * in conspéctu eius in caritáte,

qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum † per Iesum Christum in ipsum, * secúndum propósitum voluntátis suæ;

in laudem glóriæ grátiæ suæ, * in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,

in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, * remissiónem peccatórum.

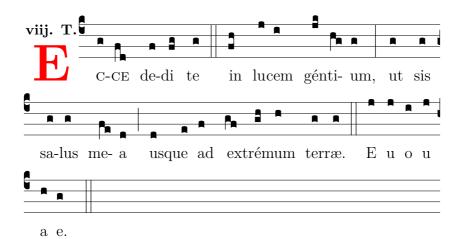
Secúndum divítias grátiæ eius, † quæ superabundávit in nobis * in omni sapiéntia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *

secúndum beneplácitum eius,

quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis témporum,

instauráre ómnia in Christo, * quæ in cælis et quæ in terra sunt.

Canticum

Col 1,12-20

Christus primogenitus omnis creaturæ et primogenitus ex mortuis

Grátias agámus Deo Patri, * qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine,

qui erípuit nos de potestáte tenebrárum * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ,

in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, * remissiónem peccatórum.

Qui est imágo Dei invisíbilis, * primogénitus omnis creatúræ;

quóniam in ipso cóndita sunt univérsa † in cælis et in terra, * visibília et invisibília

sive throni sive dominatiónes * sive principátus sive potestátes:

ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt † et ipse est ante omnes, * et ómnia in ipso constant.

Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, † qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, * ut sit in ómnibus ipse primátum tenens;

quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, *

et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis eius * sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt.

E-DÉ-BIT Dóminus Rex in ætérnum: Dóminus

bene-dí-cet pópu-lo su-o in pa-ce. E u o u a e.

Canticum

Ap 4,11;5,9.10.12

Hymnus redemptorum

Dignus es, Dómine Deus noster, * accípere glóriam et honórem et virtútem;

quia tu creásti ómnia, *

et propter voluntátem tuam erant et creáta sunt.

Dignus es, Dómine, accípere librum * et aperíre signácula eius,

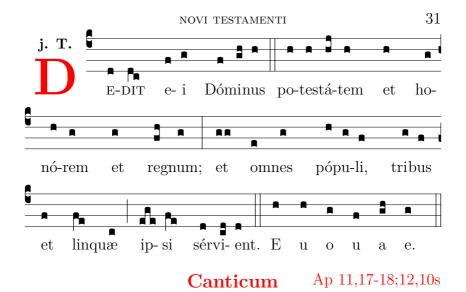
quóniam occísus es \dagger et redemísti nos Deo in sánguine tu
o *

ex omni tribu et língua et pópulo et natióne,

et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes, * et regnábimus super terram.

Dignus est Agnus, qui occísus est, \dagger accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam *

et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem.

De iudicio Dei

Grátias ágimus tibi, *

Dómine Deus omnípotens,

qui es et qui eras et qui ventúrus es; * quia accepísti virtútem tuam magnam et regnásti.

Et irátæ sunt gentes, *

et advénit ira tua, et tempus mortuórum iudicári,

et réddere mercédem servis tuis, prophétis et sanctis, *

et timéntibus nomen tuum, pusíllis et magnis.

Nunc facta est salus et virtus et regnum Dei nostri * et potéstas Christi eius,

quia proiéctus est accusátor fratrum nostrórum, * qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte;

et ipsi vicérunt eum propter sánguinem Agni *

et propter verbum testimónii sui et non dilexérunt ánimas suas * usque ad mortem.

Proptérea lætámini, cæli, * et qui habitátis in eis.

Canticum

Ap 15, 3-4

Hymnus adorationis

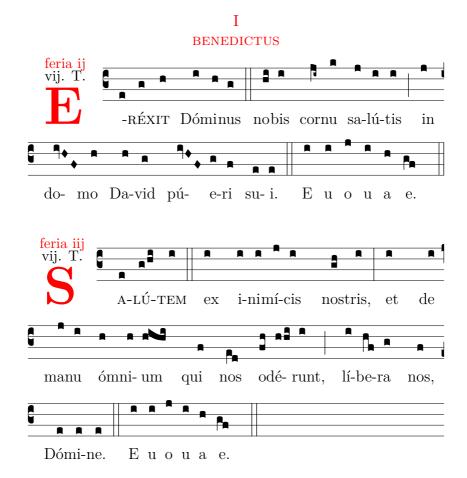
Magna et mirabília sunt ópera tua, * Dómine Deus omnípotens:

iustæ et veræ sunt viæ tuæ, * rex sæculórum.

Quis non timébit te, Dómine, * et magnificábit nomen tuum?

Quia solus pius es, † quóniam omnes gentes vénient et adorábunt in conspéctu tuo, * quóniam iudícia tua manifésta sunt.

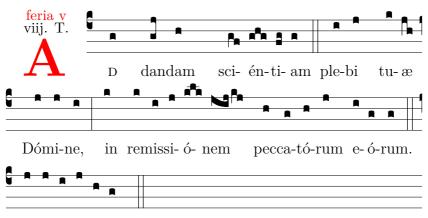
CANTICA EVANGELICA

feria iv vij. T. N sancti-tá-te servi- ámus Dómino, et libe-

rábit nos ab i-ni-mí-cis nostris. E u o u a e.

E u o u a e.

e.

Canticum

Lc 1,68-79

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * quia visitávit et fecit redemptiónem plebi suæ

et eréxit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui,

sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sculo sunt, prophetárum eius,

salútem ex inimícis nostris * et de manu ómnium, qui odérunt nos;

ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris * et memorári testaménti sui sancti,

iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *

datúrum se nobis,

ut sine timóre, de manu inimicórum liberáti, * serviámus illi

in sanctitáte et iustítia coram ipso * ómnibus diébus nostris.

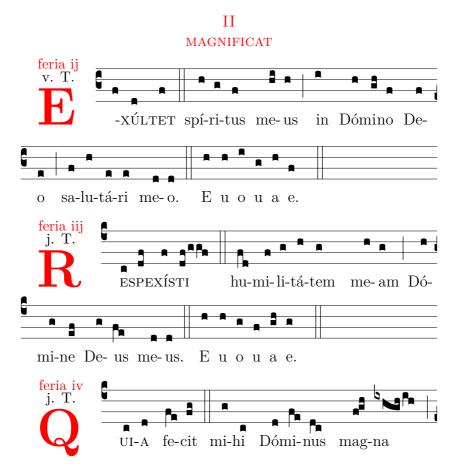
Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius,

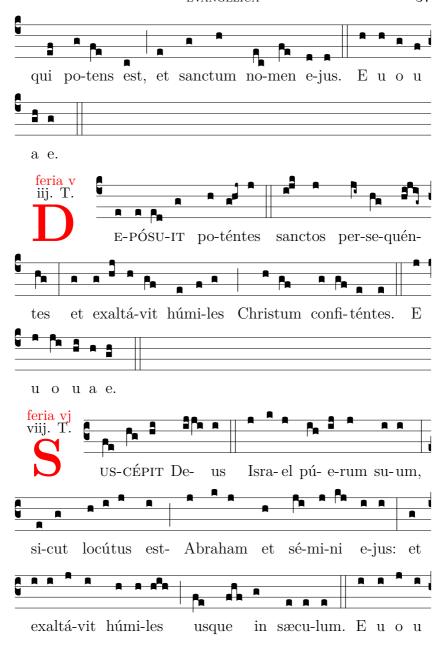
ad dandam sciéntiam salútis plebi eius *

in remissiónem peccatórum eórum, per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitábit nos óriens ex alto

illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *

ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

a e.

Canticum

Lc 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum,

et exsultávit spíritus meus * in Deo salvatóre meo,

quia respéxit humilitátem ancillæ suæ. *
Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,

quia fecit mihi magna, qui potens est, * et sanctum nomen eius,

et misericórdia eius in progénies et progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, * dispérsit supérbos mente cordis sui ;

depósuit poténtes de sede * et exaltávit húmiles ;

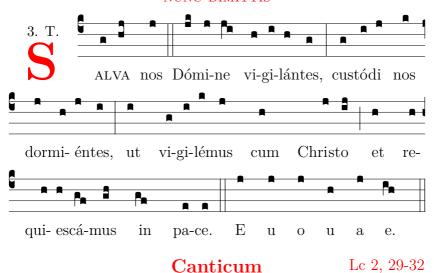
esuriéntes implévit bonis * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ,

sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in sæcula.

III NUNC DIMITTIS

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace;

quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

quod parásti * ante fáciem ómnium populórum

lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israel.